

УДК 070: 38

Роль інтернет-технологій у зовнішньополітичній діяльності держави

Павлюх М. В., к.н. із соц. комун., асистент каф. МІ

Національний університет «Львівська політехніка»
(пл. Св. Юри 1, м. Львів, 79013, Україна)

У статті «Міжнародна Інтернет-комунікація: політологічний аналіз» [2] науковець Наталя Пінченко вказує на те, що провідні зарубіжні та вітчизняні вчені зазначають, що сучасний етап глобалізації пов'язаний із формуванням нової всесвітньої цілісності — світового суспільства, структурними одиницями якого є геоекономічна та інституційно-політична системи світу, тому що одночасно із зниженням рівня силового протистояння між провідними країнами відбулось формування сучасної міжнародної системи на основі конкурентних і кооперативних політичних відносин та глобального регулювання. Подібна система державної взаємодії нині є доволі актуальною, тому країни прагнуть активно впливати на міжнародний простір, формуючи сприятливі умови для реалізації національних інтересів та конструювання комфортного міжнародно-політичного оточення. Американські вчені наголошують [1], що ефективна зовнішньополітична стратегія вимагає збалансованого поєднання адаптації до міжнародного середовища і перетворення його «під себе». З урахуванням складності системи, наявності нелінійних зв'язків між її компонентами подібна діяльність потребує, крім теоретичних, також і проведення емпіричних досліджень, які б були одночасно інтегровані в зовнішньополітичний процес. Тому активна зовнішньополітична діяльність держави повинна ґрунтуватись на таких компонентах, як: моделювання сприятливої політичної реальності, фундаментальному науковому обґрунтуванні і залученні емпіричних досліджень для належного науково-аналітичного забезпечення державної роботи [4].

Розвиток світового інформаційного простору, за Н. Пінченко [3], привів до формування нових учасників, зокрема, одним із провідних акторів виступає держава як ініціатор зовнішньополітичної комунікації, оскільки саме вона здійснює контроль і управління сферами зовнішньої та внутрішньої політики; транснаціональні корпорації, які розширюють зовнішній вплив через співпрацю з національними медіа або за допомогою інвестування у закордонні регіональні та локальні медіа, які ефективно лобіюють інтереси своїх транснаціональних власників; світові медіакорпорації, які виступають посередниками між джерелом інформації та аудиторією, поширюючи через новини власні корпоративні інтереси; громадські інститути, некомерційні та неурядові організації, які захищають інтереси різних соціальних груп, здійснюють правозахисну, благодійну або природоохоронну діяльність, а також сприяють легальній соціальній активності, яка може бути альтернативою усталеній державній політичній і економічній ідеології; громадські та політичні рухи антиглобалістів, захисників природи, па-

цифістів без формального юридичного статусу, які здійснюють взаємодію між своїми учасниками і з зовнішньою аудиторією на міжнародному рівні переважно через Інтернет.

Висновки. Саме використання Інтернету дозволяє не тільки ефективно здійснювати поточну діяльність, а й демонструвати масштаби впливу через залучення прихильників і поширення ідей, незважаючи на державні кордони.

- [1] *Онищенко О. С.* Соціальні мережі як чинник розвитку громадянського суспільства: монографія. – Київ, 2013. – 220 с.
- [2] *Пинченко Н.* Міжнародна Інтернет-комунікація: політологічний аналіз // Актуальні проблеми міжнародних відносин. – 2014. – Вип. 121. – С. 69–79.
- [3] *Пинченко Н.* Соціальні медіа у структурі зовнішньої політики провідних міжнародних акторів: монографія. – Київ, 2014. – 334 с.
- [4] *Половинчак Ю.* Мобілізаційний та маніпулятивний потенціал дискурсу соціальних медіа в умовах перехідного суспільства. Центр досліджень соціальних комунікацій НБУВ. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://nbuviap.gov.ua>.